

en aquest Acord, mitjançant l'expedició de les normes legislatives i administratives necessàries per donar plena vigència i exigibilitat al que s'ha convingut en aquest Acord.

Article 11

Els dubtes i les controvèrsies que puguin sorgir amb motiu de la interpretació o execució d'aquest Acord, són solucionats en forma directa i per mutu acord entre «el Regne» i «la Corporació».

Article 12

Aquest Acord pot ser modificat de mutu acord entre les parts. Les modificacions han de ser convingudes per escrit.

Article 13

Aquest Acord entra en vigor en la data en què «la Corporació» rebí la comunicació escrita, per via diplomàtica, del compliment de les formalitats internes per part d'«el Regne».

Article 14

Aquest Acord roman en vigor per temps il·limitat llevat que una de les parts el denunciï, i els seus efectes cessen sis (6) mesos després que l'altra part rebí la notificació de denúncia.

Subscrit a la ciutat de Madrid, el 18 de febrer de 2002, en dos (2) originals del mateix tenor.

Pel Regne d'Espanya,

*Excm. Sr. Rodrigo de Rato
y Figaredo,*

Vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia

Per la Corporació Andina
de Foment,

Sr. L. Enrique García,

President executiu

Aquest Acord va entrar en vigor el 3 d'octubre de 2002, data de recepció per la Corporació Andina de Foment de la comunicació del compliment de les formalitats internes d'Espanya, segons estableix l'article 13.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 17 d'octubre de 2002.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

21181 *REIAL DECRET 1134/2002, de 31 d'octubre, sobre aplicació de sancions en matèria de pesca marítima a espanyols enrolats en vaixells amb abanderament de conveniència. («BOE» 262, d'1-11-2002.)*

La pesca il·legal suposa una amenaça greu contra l'explotació sostenible de les espècies marines, i resta efectivitat a les mesures de conservació i ordenació adoptades per les organitzacions regionals d'ordenació pesquera, i suposa, a més, una competència deslleial en

perjudici del sector pesquer que està obligat a un rigorós compliment de les normes nacionals i internacionals de control, conservació i gestió.

Diversos organismes intergovernamentals, com l'Organització de Nacions Unides per a l'Agricultura i l'Alimentació (FAO), i les organitzacions regionals d'ordenació pesquera, com l'Organització de Pesca de l'Atlàntic Nord-occidental (OPANO), la Comissió Internacional per a la Conservació de la Tonyina Atlàntica (CICAA), la Comissió de Pesca de l'Atlàntic Nord-est (CPANE) i la Comissió per a la Conservació dels Recursos Vius Marins Antàrtics (CCRVMA), dels quals Espanya o la Comunitat Europea és part contractant o cooperant, s'han interessat pel fenomen de la pesca il·legal, no declarada i no regulada, i han desenvolupat codis de conducta, plans d'acció internacional i mesures de conservació i ordenació per combatre aquestes activitats.

És creixent el nombre d'activitats il·lícites de les quals són responsables vaixells de pesca abanderats en països o territoris amb registres oberts, també coneguts amb el nom de «vaixells sota bandera de conveniència», que contravenen al dret internacional i en particular a la Convenció de Nacions Unides sobre dret del mar de 1982 i els convenis que constitueixen les organitzacions regionals d'ordenació pesquera.

Espanya està profundament interessada a preservar les poblacions de peixos mitjançant una explotació sostenible i a reduir les captures incidentals d'altres espècies, per la qual cosa es proposa incrementar les mesures per descoratjar i eliminar les activitats pesqueres il·legals realitzades per vaixells de països tercers en aigües sota la jurisdicció d'un Estat sense el permís d'aquest o contravenint a les seves lleis, així com les realitzades contravenint a les mesures de conservació i gestió adoptades per una organització regional d'ordenació pesquera competent.

Aquesta preocupació espanyola davant l'activitat de pesca il·legal comesa per vaixells de pesca sota bandera de conveniència, quan corresponen a pavellons d'estats no cooperants en la conservació dels recursos pesquers, ja és present en altres antecedents normatius com el Reial decret 798/1995, de 19 de maig, pel qual es defineixen els criteris i les condicions de les intervencions amb finalitat estructural al sector de la pesca, de l'aqüicultura i de la comercialització, la transformació i la promoció dels seus productes, que exclou de la possibilitat de beneficiar-se de la reducció de l'aportació de baixes en un 50 per 100 que s'estableix per als tonyinaires congeladors i palangrers de superfície que es destinen a l'exportació per pescar als oceans Índic i Pacífic, els exportats a aquells països i territoris als quals es refereix el Reial decret 1080/1991, de 5 de juliol, pel qual es determinen els països o territoris als quals es refereixen els articles 2, apartat 3.4, de la Llei 17/1991, de 27 de maig, de mesures fiscals urgents, i 62 de la Llei 31/1990, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1991, als quals s'atribueix un determinat caràcter impositiu sobre beneficis fiscals, exceptuant la República de Seychelles.

Al seu torn, el Reial decret 601/1999, de 16 d'abril, pel qual es regula el Registre oficial d'empreses pesqueres en països tercers, estableix la prohibició d'inscripció en aquest Registre a les empreses pesqueres radicades en un Estat que no cooperi en la conservació dels recursos pesquers, directament o a través dels organismes regionals de pesca competents i que, mitjançant la seva actitud, estiguin perjudicant l'eficàcia de les mesures internacionals de conservació i gestió aprovades per les organitzacions esmentades, amb la mateixa prohibició respecte dels vaixells que enarborin pavelló de l'Estat esmentat.

Per la seva part, el Reial decret 1797/1999, de 26 de novembre, sobre el control de les operacions de pesca de vaixells de països tercers en aigües sota sobirania o jurisdicció espanyola, estableix el control de les operacions de pesca de vaixells de països tercers en aigües sota sobirania o jurisdicció espanyola, a efectes de la verificació del compliment de les recomanacions de la Comissió Internacional per a la Conservació de la Tonyina Atlàntica (CICAA), així com de les altres mesures de protecció i gestió dels recursos pesquers adoptades per les organitzacions regionals d'ordenació pesquera.

Més recentment, en aquesta mateixa línia d'actuació, la Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat, estableix en el títol V el règim d'infraccions i sancions en matèria de pesca marítima, i tipifica en els articles 95.d) i 97.f) les infraccions per incompliment o violació de les obligacions establertes en virtut de convenis, acords o tractats internacionals en matèria de pesca.

Al seu torn, els articles 96.1.v) i 97.i) tipifiquen, amb agreujament, les esmentades infraccions quan són comeses per espanyols en l'exercici de les seves atribucions de comandament en vaixells amb pavelló de països qualificats reglamentàriament d'abanderament de conveniència.

Tanmateix, quan la infracció és comesa per un espanyol a bord d'un vaixell d'un país tercer, la Convenció de Nacions Unides sobre el dret del mar de 1982, ratificada per Espanya mitjançant l'Instrument de 20 de desembre de 1996, i, per tant, part integrant de l'ordenament intern espanyol des de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», estableix en l'article 92 que els vaixells han de navegar sota el pavelló d'un sol Estat i, excepte en els casos excepcionals que preveuen de manera expressa els tractats internacionals o la Convenció mateixa, estan sotmesos en alta mar a la jurisdicció exclusiva de l'Estat esmentat.

Així mateix, la Convenció disposa en els articles 94 i 116 a 119 que qualsevol Estat té el deure d'exercir de manera efectiva la seva jurisdicció i control en qüestions administratives, tècniques, socials i pesqueres sobre els vaixells que enarborin el seu pavelló.

Del que disposen els articles assenyalats de la Convenció es desprèn que l'Estat que concedeix el seu pavelló a un vaixell assumeix la responsabilitat internacional d'exercir eficaçment la seva jurisdicció i control sobre aquests vaixells, i que, en virtut d'aquesta responsabilitat, ha de fer complir les obligacions que deriven d'aquesta Convenció i d'altres instruments de dret internacional, especialment dels convenis constitutius d'organitzacions regionals d'ordenació pesquera.

Per tant, es fa necessari, per una part, abordar el problema d'aquells estats que no compleixen les seves responsabilitats com a estats de bandera i actuar en aquest cas davant les persones físiques o jurídiques subjectes a l'ordenament jurídic espanyol, responsables de la comissió d'actes il·lícits en matèria pesquera a bord de vaixells de països tercers, especialment quan suposin la violació d'obligacions derivades dels convenis, acords o tractats internacionals, i, d'altra banda, establir un mecanisme per garantir el principi «non bis in idem», establint un termini suficient abans d'aplicar el règim sancionador intern de manera que es pugui garantir prèviament l'exercici de la jurisdicció inherent a l'Estat del pavelló.

D'altra banda, a fi d'aplicar els agreujants pels esmentats incompliments pels espanyols que exerceixen les seves atribucions de comandament en vaixells abanderats en països i territoris de bandera de conveniència, és necessari determinar quan aquests països o territoris són qualificats d'abanderament de conveniència.

Com a mesura addicional, per descoratjar i eliminar les activitats de pesca il·legal dutes a terme per vaixells

de països tercers, es fa necessari establir garanties per impedir la importació de productes pesquers, en ocasió del seu desembarcament o descàrrega, procedents dels vaixells que hagin estat identificats com a responsables de dur a terme activitats de pesca il·legal, no declarada i no regulada per les organitzacions regionals d'ordenació pesquera.

En conseqüència, aquest Reial decret dóna compliment a les finalitats exposades i garanteix el compliment de les recomanacions dictades per la FAO en el seu Pla d'acció internacional per prevenir, descoratjar i eliminar la pesca il·legal, no declarada i no regulada, aprovat el 23 de juny de 2001.

En l'elaboració d'aquest Reial decret han estat consultades les comunitats autònomes i el sector pesquer afectat.

Aquest Reial decret es dicta en virtut de la facultat conferida al Govern per la disposició final segona de la Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat.

En virtut d'això, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, a proposta del ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 31 d'octubre de 2002,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte el desenvolupament del procediment per a l'aplicació del règim d'infraccions i sancions en matèria de pesca marítima en aigües exteriors regulat en el títol V de la Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat, a les persones físiques i jurídiques amb nacionalitat espanyola, vinculades jurídicament a vaixells de països tercers que incompleixin les obligacions derivades de les mesures de conservació i gestió establertes en el dret internacional, quan l'Estat de bandera d'aquests vaixells no exerceixi la potestat sancionadora inherent a la seva jurisdicció.

Article 2. *Responsabilitat per incompliment del dret internacional.*

1. L'incompliment de les obligacions en matèria de pesca marítima i, en particular, de les que estableix la Convenció de Nacions Unides sobre el dret del mar de 1982, o de les mesures de conservació i gestió adoptades per les organitzacions regionals d'ordenació pesquera de les quals la Unió Europea o Espanya sigui part contractant o cooperant, per qualsevol persona física o jurídica amb nacionalitat espanyola, vinculada jurídicament a un vaixell d'un país tercer, és sancionat de conformitat amb el que estableix el règim d'infraccions i sancions que regula el títol V de la Llei 3/2001, quan l'Estat de bandera no exerceixi la potestat sancionadora inherent a la seva jurisdicció sobre les conductes esmentades.

2. S'entén que l'Estat de bandera no exerceix la seva competència sancionadora quan, havent transcorregut tres mesos des que li va ser notificada la infracció per conducte oficial, fefaentment provada, o bé no respongui o bé no hagi dut a terme les actuacions necessàries per sancionar.

Article 3. Qualificació de països i territoris d'abanderament de conveniència.

1. Els països i territoris als quals s'atribueix la qualificació d'abanderament de conveniència són els qualificats per les organitzacions regionals d'ordenació pesquera (ORP) de no cooperants a la seva àrea de regulació, d'acord amb els criteris que estableixen les organitzacions esmentades.

2. Els vaixells apàtrides o sense nacionalitat han de tenir, en tot cas, la consideració de vaixells amb abanderament de conveniència.

Article 4. Obligacions dels titulats espanyols.

Els titulats espanyols que decideixin exercir les seves atribucions de comandament en vaixells d'un país tercer han de comunicar a la Secretaria General de Pesca Marítima del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, abans del seu enrolament, el nom de l'últim vaixell de pavelló espanyol en el qual han estat enrolats, les dades de la seva targeta acreditativa i el nom, la matrícula i l'abanderament del vaixell de destinació. En el supòsit que aquest vaixell canviï de pavelló, o el títol passi a exercir les seves atribucions en un altre vaixell, també, ha de comunicar les noves dades.

Article 5. Captures procedents de vaixells identificats per haver incorregut en activitats de pesca il·legal o contràries a les mesures de conservació i gestió.

Sense perjudici del que disposa el Reial decret 1797/1999, de 26 de novembre, sobre el control de les operacions de pesca de vaixells de països tercers en aigües sota sobirania o jurisdicció espanyola, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació no autoritza el desembarcament ni el transbordament de les captures procedents de vaixells identificats per les organitzacions regionals d'ordenació pesquera pel fet de dur a terme activitats de pesca il·legal, o contràries a les mesures de conservació i gestió a la seva àrea de regulació.

Així mateix, queda prohibida la importació al territori nacional de captures procedents dels vaixells a què es refereix el paràgraf anterior per qualsevol mitjà de transport.

Disposició final primera. Títol competencial i facultat de desplegament.

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de l'habilitació que conté l'article 149.1.19a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de pesca marítima en aigües exteriors.

Es faculta el ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, en l'àmbit de les seves competències, per dictar les normes i adoptar les mesures necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquest Reial decret i, en particular, per adaptar la qualificació de països i territoris d'abanderament de conveniència a la normativa internacional.

Disposició final segona. Entrada en vigor.

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 31 d'octubre de 2002.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Agricultura, Pesca
i Alimentació,
MIGUEL ARIAS CAÑETE

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

21182 REIAL DECRET 1098/2002, de 25 d'octubre, pel qual es regula l'alimentació d'ocells rapaços necròfags amb determinats animals morts i els seus productes. («BOE» 262, d'1-11-2002.)

La Directiva 79/409/CEE del Consell, de 2 d'abril de 1979, relativa a la conservació de les aus silvestres, i la Llei 4/1989, de 27 de març, dels espais naturals i de la flora i fauna silvestres, imposen el deure de garantir la conservació i preservació de les espècies de la flora i fauna silvestres, amb especial atenció a les autòctones.

Dins d'aquest marc, s'ha de tenir en compte que l'alimentació tradicional dels ocells rapaços necròfags està constituïda a Espanya, principalment, per cadàvers d'animals de les espècies bovina, ovina i caprina. D'acord amb les dades científiques disponibles en aquests moments, no hi ha risc de transmissió de l'agent causant de les encefalopaties espongiformes transmissibles als esmentats ocells rapaços, ni per descomptat d'aquests a les persones, ja que no tenen entrada en cap moment a la cadena alimentària.

Això no obstant, a falta de normativa expressa sobre aquesta matèria, es necessita establir els casos en què es poden utilitzar els cadàvers d'animals i, en especial, els de les espècies bovina, ovina i caprina per a l'alimentació d'ocells rapaços necròfags, així com els requisits que s'han de complir per a l'autorització de l'esmentada alimentació.

Es tracta amb aquesta regulació de garantir la conservació d'aquestes espècies d'ocells, en desplegament de l'article 26.1 de la Llei 4/1989, i procurar que el transport dels animals morts emprats en la seva alimentació no suposi un risc per a la salut animal, humana o per al medi ambient.

En l'elaboració d'aquesta disposició han estat consultats les comunitats autònomes i els sectors afectats.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, de la ministra de Sanitat i Consum i del ministre de Medi Ambient, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 25 d'octubre de 2002,

DISPOSO:

Article 1. Objecte.

Aquest Reial decret té per objecte establir les normes bàsiques relatives als supòsits i les condicions en què es permet la utilització de cadàvers d'animals per a l'alimentació d'ocells rapaços necròfags en els femers o llocs de l'esquer.

Article 2. Definicions.

Als efectes d'aquest Reial decret s'entén per:

a) Autoritat competent: els òrgans competents de les comunitats autònomes.

b) Lloc de procedència: l'explotació o l'empresa ramadera des d'on parteixen els animals morts.

c) Femer o lloc de l'esquer: el lloc condicionat expressament per a l'alimentació d'ocells rapaços necròfags.